

ת"פ 31896/10/14 - מדינת ישראל נגד ויקטור חיוט, אריה סלומון, זאב סלומון, הלל מאיר רביבו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31896-10-14 מדינת ישראל נ' חיוט ואח'
תיק חיצוני: 000491169/2013

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. ויקטור חיוט 2. אריה סלומון 3. זאב סלומון 4. הלל מאיר רביבו

החלטה

1. בהמשך להחלטה שניתנה ביום 29.12.17 בעניין בקשה לביטול כתב אישום בטענה של הגנה מן הצדק. ב"כ הנאשם 1 ביקשה את בית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו לאחר הגשת תשובה לתגובת התביעה. במסגרת התשובה ביקשה ב"כ הנאשם 1 להראות כי מדובר בכתבי אישום דומים עד זהים. המאשימה בחרה במסגרת תיק הקטין לסגור את התיק, כאשר לכך יוסף כי הקטין לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא עבר הליך שיקומי. המאשימה בחרה בסופו של יום לגנוז את התיק מחוסר עניין לציבור כשבצידו עונש כספי. ב"כ הנאשם סבורה כי אי סגירת התיק כנגד מרשה מהווה אכיפה בררנית, במהלך התגובות והתשובות בבקשה, בית המשפט נדרש לעיין בתיק הקטין.
2. בית המשפט עיין בתיק החקירה של הקטין שהובא לעיונו. נוכח סוג ההליך בו אנו מצויים, הליך המוקד. וכדי לא לזהם את ההליך במידה והתיק יופנה לשופט שישמע ראיות בתיק. בית המשפט יתייחס לשאלה העקרונית מבלי להיכנס לראיות.
3. בית המשפט מבהיר כבר בראשית הדברים, כי טענת ב"כ הנאשם 1 היא טובה לעניין העונש, אך אינה טובה לבקשה לביטול כתב האישום, ואסביר. בפתח הדברים אציין כי הנאשם שבפני היה בן 21 במועד ביצוע העבירה, בעוד הקטין היה בן 17 ועשרה חודשים במועד ביצוע העבירה מדובר בתקופת זמן משמעותית בגיל זה. כאשר, יצוין כי שיקולים בקשר לטיפול בנאשמים והטל עונשים בגילאים אלו, הם שיקולים שונים.
4. בית המשפט עיין בכתבי האישום השונים. אכן מדובר בכתבי אישום דומים, אף שהסעיפים האחרונים בכתבי האישום הם שונים. עוד יצוין כי בכתב האישום של הקטין מתוארים האירועים אותם ביצעו הבגרים ואינם מיוחסים כלל לקטין. מעבר לכך מבלי להיכנס לפרטים ולראיות חלקו של הקטין היה שונה לקולא מחלקם של הבגרים.

עמוד 1

5. בית המשפט עיין בהשתלשלות האירועים בתיק החקירה של הקטין. בית המשפט יציין כי לא מדובר בטענת אכיפה בררנית קלאסית. זאת כיוון שכנגדם כל המעורבים הידועים למאשימה הוגשו כתבי אישום ובכך הושג שוויון.
6. טענת האכיפה הבררנית מתייחסת לתוצאות ההליך בבית המשפט. בית המשפט עיין בתיק החקירה והשיקולים שהנחו את התביעה להגיע להסדר, הם סבירים. אף שהם מקלים עם הקטין לא ניתן לקבוע כי המאשימה נהגה בצורה בלתי סבירה המגיעה לרמה של הגנה מן הצדק בעניין הקטין להבדיל מהבגירים.
7. בית המשפט סבור כי אין מקום לקבל את טענת הנאשם 1 בדבר הגנה מן הצדק לגבי אכיפה בררנית. יחד עם זאת בית המשפט מבקש להבהיר לתביעה כי עליה לשקול עמדתה העונשית בתיק וזאת בהתאם לשיקולים שנשקלו בעניינו של הקטין בהתאמה לעובדה שמדובר בבגירים, כאשר יש להתחשב בנוסף בחלקו של כל נאשם באירוע. בנסיבות אלו אני מוצא לדחות את הבקשה לביטול כתב אישום.
8. בית המשפט מבקש להבהיר מבלי לקבוע מסמרות, כי אין באמור בהחלטה כדי לקבוע אשמת מי מהנאשמים והדבר יכול להיעשות רק לאחר שמיעת ראיות בתיק.

מזכירות נא לשלוח תוכן ההחלטה לבאי כוח הצדדים. הדין יתקיים במועדו.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.